

Dziennik ustaw państwa

dia

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Cześć LXXXVIII. — Wydana i rozesłana dnia 26. listopada 1910.

Treść: (№ 206—211.) 206. Traktat przyjaźni i układ handlowy między Austro-Węgrami i Etiopią. — 207. Rozporządzenie, dotyczące zaopatrzenia okrętów pasażerskich, odbywających dalsze jazdy, w stacye telegrafów iskrowych. — 208. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury Urzędu celnego głównego w Pradze w przystani Holeszowickiej. — 209. Reskrypt, dotyczący zatwierdzenia nowego statutu Akademii sztuk pięknych w Krakowie. — 210. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia królewsko-węgierskiego urzędu celnego pobocznego II. klasy przy tartaku Szalancz. — 211. Obwieszczenie, dotyczące utworzenia ekspozytury celnej dla przesyłek pocztowych w budynku pocztowym na dworcu kolejowym w Tarnowie.

206.

Traktat przyjaźni i układ handlowy z dnia 21. marca 1905

między Austro-Węgrami i Etiopią.

(Zawarty w Adis-Abeba w dniu 21. marca 1905, ratyfikowany przez Jego c. i k. Apostolską Mość w Wiedniu dnia 24. maja 1909, co notyfikowano Cesarzowi Etiopii w Adis-Abeba w dniu 4. sierpnia 1910.)

Nos Franciscus Josephus Primus,
 divina favente clementia
 Austriae Imperator, Bohemiae Rex etc. et Hungariae
 Rex Apostolicus,

Notum testatumque omnibus et singulis quorum interest tenore praesentium facimus:

Quum a Plenipotentiaro Nostro atque Majestate Sua Menelik II. Ethiopiae Imperatore ad promovendas et dilatandas commercii relationes inter Utriusque Nostrum ditones existentes tractatus die vigesimo primo mensis martii anni millesimi nongentesimi quinti initus et signatus fuit tenoris sequentis:

**Najjaśniejszy Cesarz Franciszek Józef I.,
Cesarz Austriacki, Król Czech itd. i Apo-
stolski Król Węgier,**

oraz

**Najjaśniejszy Cesarz Menelik II., Król
Królów Etiopii,**

ożywieni równą chęcią umocnienia stosunków przyjaźni, istniejących między ich państwami, i rozszerzenia ruchu handlowego, postanowili zawrzeć w tym celu układ.

Wysokie strony traktatowe, a mianowicie:

**Najjaśniejszy Cesarz Austriacki, Król
Czech itd. i Apostolski Król Węgier,**

przez Swego pełnomocnika Ludwika kawalera von Höhnel, c. i k. kapitana fregaty, ozdobionego medalem zasługi na czerwonej wstędze, medalem jubileuszowym, oficerską odznaką służbową, złotym medalem z Najwyższą dewizą.

oraz

Najjaśniejszy Cesarz Menelik II.

w imieniu własnem, jako Król Królów Etiopii,

ułożyli zgodnie po stwierdzeniu dobrej i należytej formy pełnomocnictwa kawalera von Höhnel artykuły następujące:

Artykuł I.

Poddani każdej ze stron kontraktujących będą mieli zupełną swobodę udawania się na obszary strony drugiej i prowadzenia tam handlu.

Najjaśniejszy Cesarz Etiopii zezwoli ze Swej strony na przewóz towarów, nadechodzących z Austro-Węgier, wszystkimi drogami, które są już lub będą otwarte dla handlu jakiegokolwiek innego narodu.

Działo się w Adis-Abeba, dnia 21. marca 1905.

L. S.

(Etiopska pieczęć państwowa.)

L. S.

Höhnel wlr.

Artykuł II.

Najjaśniejszy Cesarz Etiopii zobowiązuje się zapewnić obywatelom austriackim i węgierskim wszystkie przywileje, uwolnienia i inne korzyści, które przyzna obywatelom innego narodu.

Artykuł III

Traktowanie na równi z narodem najbardziej uprzywilejowanym zapewnia się obustronnie pod względem dopuszczenia funkcyonaryuszy konsularnych oraz należnych im przywilejów i uwolnień, a tak samo pod względem praw, odnoszących się do wykonywania ich czynności urzędowych.

Artykuł IV

Niniejszy traktat wejdzie w życie z chwilą, gdy ratyfikowanie tegoż przez Jego Cesarską i Królewską Apostolską Mość będzie notyfikowane Cesarzowi Etiopii.

Traktat ten będzie obowiązywał jeszcze przez jeden rok od chwili, gdy jedna ze stron kontraktujących wypowie go lub zażąda jego zmiany.

W dowód tego wygotowano układ niniejszy w dwóch egzemplarzach w języku niemieckim, węgierskim i amharskim

z jednej strony

w imieniu **Najjaśniejszego Cesarza Austriackiego, Króla Czech itd. i Apostolskiego Króla Węgier** przez Jego wyżej wymienionego pełnomocnika, a

z drugiej strony

w imieniu własnem przez **Najjaśniejszego Cesarza Menelika II., Króla Królów Etiopii.**

Nos visis et perpensis omnibus et singulis quae in Tractatu hoc continentur, ea rata grataque habere profiteamur, verbo Nostro respondentes, Nos illa omnia fideliter executioni mandaturos esse. In quorum fidem majusque robur praesentes

ratihabitionis Nostrae tabulas manu Nostra signavimus sigilloque Nostro adpresso muniri jussimus.

Dabantur Viennae die vicesimo quarto mensis Maii anno millesimo nongentesimo nono, Regnorum Nostrorum sexagesimo primo.

Franciscus Josephus m. p.

Aloisius liber baro ab **Achrenthal m. p.**

Ad mandatum Sacrae Caesareae et Regiae Apostolicae Majestatis proprium:

Joannes a Mihalovich m. p.

Caes. et reg. caput sectionis

Powyzszy traktat przyjazni i uklad handlowy ogłasza się niniejszem po uzyskaniu zgody obu Izb Rady państwa.

Wiedeń, dnia 26. listopada 1910.

Bienert wr.

Weiskirchner wr.

Biliński wr.

Pop wr.

207.

Rozporządzenie Ministerstwa handlu z dnia 8. listopada 1910,

dotyczące zaopatrzenia okrętów pasażerskich, odbywających dalsze jazdy, w stacye telegrafów iskrowych.

Austryackie okręty handlowe morskie, które utrzymują służbę pasażerską z przystani austryackich przez Gibraltar lub Aden dalej, muszą być zaopatrzone w stacye telegrafów iskrowych podczas podróży. odbywanych zgodnie z rozkładem jazdy.

Pod względem urzędzenia, ruchu i personelu muszą stacye te odpowiadać rozporządzeniu Ministerstwa handlu z dnia 7. stycznia 1910, Dz. u. p. Nr. 11. i zapewniać w warunkach normalnych wymianę telegramów na odległość co najmniej 100 mil morskich; mają one służyć przedewszystkiem do tego, by na zarządzenie kapitana wchodziły w komunikację z stacyami wybrzeżnymi lub innymi stacyami pokładowymi bez względu na ich system w celach ratunku lub ze względów bezpieczeństwa.

C. k. Urzędy portowe oraz c. i k. urzędy konsularne mają prawo zabronić przewozu pasażerów okrętom, które chcą puścić się w podróż z pominięciem przepisów powyższych.

Rozporządzenie to wchodzi w życie w rok po ogłoszeniu.

Weiskirchner wr.

208.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 12. listopada 1910,

dotyczące utworzenia ekspozytury Urzędu celnego głównego w Pradze w przystani Holeszowickiej.

W przystani Holeszowickiej utworzono ekspozyturę Urzędu celnego głównego w Pradze, która rozpoczęła już swoją działalność.

Biliński wr.

209.

Reskrypt Ministra wyznań i oświaty z dnia 12. listopada 1910,

dotyczący zatwierdzenia nowego statutu Akademii sztuk pięknych w Krakowie.

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 4. listopada 1910 zatwierdzić najmiłościwiej następujący nowy statut Akademii sztuk pięknych w Krakowie.

Statut

c. k. Akademii sztuk pięknych w Krakowie.

§ 1.

C. k. Akademia sztuk pięknych w Krakowie jest wyższym zakładem naukowym, który ma na celu wykształcenie uczniów w samodzielnej twórczości artystycznej.

§ 2.

Malarstwo i rzeźba stanowią główne przedmioty nauki.

Uzupełniają je wykłady z przedmiotów pomocniczych, a mianowicie: z anatomii, perspektywy, nauki o stylach (w połączeniu z ćwiczeniami praktycznymi), powszechnej historii kultury i historii sztuki.

§ 3.

Odpowiednio do wymienionych w § 2. głównych przedmiotów nauki, dzieli się c. k. Akademia sztuk pięknych:

- a) na szkoły rysunkowo-malarskie,
- b) na szkołę rzeźby.

Przedmioty pomocnicze stanowią przedmiot osobnych wykładów.

Bliższe postanowienia o urządzeniu Akademii sztuk pięknych zawarte są w regulaminie nauk.

Ten regulamin nauk podlega zatwierdzeniu Ministerstwa wyznań i oświaty.

§ 4.

Zadaniem szkół rysunkowo-malarskich jest wykształcenie uczniów do samodzielnej twórczości artystycznej na polu malarstwa.

Zadaniem szkoły rzeźby jest wykształcenie uczniów do samodzielnej twórczości artystycznej na polu rzeźby.

§ 5.

W razie potrzeby mogą być utworzone dla poszczególnych gałęzi malarstwa (dla malarstwa dekoracyjnego, krajobrazu, historycznego, malarstwa zwierząt, grafiki itp.) osobne szkoły specjalne (wydziały).

§ 6.

Dla nauki poszczególnych technik rzeźbiarskich lub malarskich mogą być także w razie potrzeby utworzone osobne kursa.

§ 7.

Przy Akademii sztuk pięknych może być utworzona, na podstawie osobnych, wydać się mających przepisów, kurs architektury.

§ 8.

Do przyjęcia do jednej ze szkół głównych rysunkowo-malarskich i rzeźby, w których nauka trwa z reguły lat pięć, wymaga się:

- a) dowodu ukończenia z dobrym postępem gimnazjum niższego, niższej szkoły realnej, lub szkoły z tymi zakładami równorzędnej, albo dowodu wiadomości, odpowiadających wykształceniu, które w szkołach tych można osiągnąć;
- b) dowodu wykształcenia artystycznego, wychodzącego poza podstawowe zasady sztuki pięknej, a to przez przedłożenie własnych prac i przez złożenie egzaminu wstępnego, którego wynik uprawnia do przypuszczenia, że kandydat posiada rzeczywiście prawdziwe powołanie do studium sztuki w ogóle, a w obranym przez siebie dziale w szczególności.

§ 9.

Na wniosek grona profesorów oznacza Minister wyznań i oświaty liczbę uczniów, którzy do Akademii sztuk pięknych mogą być przyjęci.

§ 10.

O przyjęciu uczniów rozstrzyga grono profesorów na wniosek tego profesora, do którego szkoły kandydat życzy sobie być przyjęty.

W nadzwyczajnych wypadkach przysługuje rektorowi prawo przyjąć prowizorycznie także takich uczniów, którzy nie odpowiadają wszystkim warunkom, określonym w § 8. O definitywnem przyjęciu takich uczniów rozstrzyga Ministerstwo wyznań i oświaty.

§ 11.

Ażeby uczniom, wybitnie utalentowanym, dać możliwość wykonywania prac samodzielnych, może Akademia w miarę miejsca urządzić w tym celu oddzielne pracownie.

O przyznaniu i użyciu tych pracowni rozstrzyga grono profesorów.

§ 12.

W Akademii istnieją dla pobudzenia wykształcenia artystycznego stypendya i nagrody, o których rozdawnictwie, o ile specjalne postanowienia aktów fundacyjnych inaczej nie stanowią, rozstrzyga grono profesorów.

§ 13.

Wszystkie oddziały (szkoły) Akademii zarządzają corocznie z końcem roku szkolnego wystawę prac uczniów.

§ 14.

Personal nauczycielski c. k. Akademii sztuk pięknych składa się:

1. z profesorów zwyczajnych w VI. i nadzwyczajnych w VII. klasie rangi, którzy prowadzą szkoły główne rysunkowo-malarskie i rzeźby.

Pobory tych profesorów równają się poborom profesorów zwyczajnych, względnie nadzwyczajnych c. k. Uniwersytetu w Krakowie;

2. z docentów, którym są powierzone szkoły specjalne i nauki pomocnicze, a którzy pobierają odpowiednie remuneracje.

Te działy nauki (szkoły specjalne i nauki pomocnicze) mogą być powierzone także profesorom zwyczajnym lub nadzwyczajnym;

3. z asystentów i demonstratorów, których w razie przepelnienia szkół rysunkowo-malarskich, albo w ogóle w razie stwierdzonej potrzeby można ustanowić do pomocy poszczególnym profesorom szkół głównych i specjalnych.

Asystenci i demonstratorowie, których ustanowienie podlega zatwierdzeniu Ministerstwa wyznań i oświaty, pobierają odpowiednie remuneracje, względnie stypendya.

§ 15.

Kierownictwo c. k. Akademii sztuk pięknych powierza się gronu profesorów, na którego czele stoi rektor. Grono profesorów składa się ze wszystkich zwyczajnych i nadzwyczajnych profesorów, o ile liczba tych ostatnich nie przekracza połowy liczby pierwszych; gdyby zaszedł ten wypadek, to wstępują tylko ci profesorowie nadzwyczajni, którzy pod względem lat służby w charakterze profesorów nadzwyczajnych są starsi.

§ 16.

Grono profesorów Akademii sztuk pięknych wybiera z pośród profesorów zwyczajnych na przeciąg jednego roku szkolnego swego przewodniczącego, któremu przysługuje tytuł „rektora“.

§ 17.

Wybór rektora dokonywa się tajnym głosowaniem absolutną większością głosów na posiedzeniu

grona profesorów w przepisany komplet, które odbyć się ma regularnie w miesiącu czerwcu przed rozpoczęciem się nowego peryodu rektorskiego.

Gdyby nie uzyskano absolutnej większości głosów także przy drugim wyborze, natenczas należy przystąpić do wyboru ściślejszego, do którego wchodzi tylko ci, którzy przy tym drugim wyborze otrzymali największą ilość głosów, lub, gdy takich niema więcej, ci dwaj, którzy mieli największą ilość głosów.

Gdy trzykrotny wybór ściślejszy nie doprowadzi do rezultatu, rozstrzyga los między kandydatami, którzy weszli do tego wyboru.

§ 18.

Wybór rektora podlega zatwierdzeniu Ministra wyznań i oświaty.

Rektor ustępujący może być ponownie wybrany; tylko rektor ustępujący może odmówić przyjęcia wyboru bez podania powodów, inni zaś członkowie grona profesorów mają podać powody odmowy wyboru na rektora, o których dopuszczalności rozstrzyga grono profesorów bez debaty zwykłą większością głosów.

Gdy głosowanie wypadnie przeciw wybranemu, służy mu prawo odwołania się do Ministra wyznań i oświaty.

Rektor, pragnący ustąpić przed upływem swego okresu urzędowania, może to uczynić tylko za zezwoleniem Ministra wyznań i oświaty.

§ 19.

Zastępstwo rektora w razie opróżnienia rekturatu w czasie trwania peryodu funkcyjnego, tudzież w razie tegoż przeszkody ma prowadzić jako prorektor ten profesor zwyczajny, należący do grona profesorów, który był rektorem w bezpośrednio poprzedzającym peryodzie funkcyjnym.

Jeżeli warunek ten nie zachodzi co do żadnego profesora zwyczajnego, należącego do grona profesorów, natenczas należy wyjątkowo wyznaczyć prorektora przez wybór w sposób przepisany dla wyboru rektora i na czas peryodu funkcyjnego kaźdoczesnego rektora.

W razie przeszkody prorektora zastępuje rektora najstarszy rangą członek grona profesorów.

§ 20.

Grono profesorów zbiera się na zwyczajne i nadzwyczajne posiedzenia na zaproszenie rektora.

Zwyczajne posiedzenia odbywają się przynajmniej raz na miesiąc.

Protokoły posiedzeń zwyczajnych i nadzwyczajnych mają być przedkładane Ministerstwu wyznań i oświaty.

Do ważności uchwały groma profesorów potrzebna jest obecność połowy członków groma, z których każdy ma głos rozstrzygający.

W posiedzeniach groma mogą brać udział z głosem doradczym profesorowie nadzwyczajni, do groma nie należący (§ 15.), tudzież docenci.

Wszystkie uchwały zapadają większością głosów członków groma, uprawnionych do głosowania.

Przebieg obrad na posiedzeniach normuje osobny regulamin, który podlega zatwierdzeniu Ministerstwa wyznań i oświaty.

§ 21.

Akademii przysłuży prawo wyboru na członków honorowych wybitnych osób, około zakładu lub w ogóle sztuki zasłużonych. Wybór członków honorowych podlega zatwierdzeniu Cesarza.

Wybór członków honorowych odbywa się na posiedzeniu groma profesorów, zdolnym do powzięcia ważnych uchwał, w tajnym głosowaniu, absolutną większością głosów.

§ 22.

Uchwałom groma profesorów zastrzeżone są w szczególności:

1. sprawy personalne i dyscyplinarne ciała nauczycielskiego (profesorów, docentów, asystentów i demonstratorów); wybór rektora, względnie prorektora; przedstawianie wniosków co do obsadzenia posad nauczycielskich i ich zastępstwa; co do ustanowienia docentów, asystentów i demonstratorów; udzielanie urlopów członkom ciała nauczycielskiego, względnie przedstawianie odnośnych wniosków; wybór honorowych członków Akademii;

2. sprawy personalne uczniów, przyjęcie ich do Akademii (§ 10.), przyznawanie specjalnych pracowni (§ 11.), rozdawanie stypendyów i nagród (§ 12.), tudzież sprawy pedagogiczne i dyscyplinarne uczniów;

3. piecza nad istniejącymi w Akademii zakładami naukowymi, zbiorami (jak sztychów, fotografii, odlewów gipsowych itp.), biblioteką itd., o ile nie jest ona poruczona kierownikom tych zakładów;

4. w ogóle wszelkie wnioski lub opinie, dotyczące się dobra i rozwoju Akademii.

§ 23.

Rektor jest przełożonym Akademii sztuk pięknych, personalu nauczycielskiego i groma profesorów i zastępuje Akademię na zewnątrz.

Jest on w pierwszej linii odpowiedzialny za wykonanie obowiązujących ustaw i rozporządzeń, statutu i regulaminu; jego obowiązkiem jest czuwać nad ich wykonaniem, zwracać uwagę na usterki, wyknać je, a w razie potrzeby donieść o nich Ministerstwu wyznań i oświaty.

Jest on wykonawcą uchwał groma profesorów. Jeżeli sądzi, że za wykonanie jakiejś uchwały groma profesorów nie może wziąć na siebie odpowiedzialności, winien przedłożyć sprawę do decyzji Ministerstwu wyznań i oświaty.

Sprawy bieżące, tudzież sprawy, które wymagają tylko zwykłego zastosowania obowiązujących przepisów, zakatwia sam i zdaje o tem sprawę gromu profesorów na najbliższem posiedzeniu.

Gdyby groziło niebezpieczeństwo w razie zwłoki, wydaje rektor samodzielnie potrzebne zarządzenia.

Cały personal kancelaryjny i służbowy Akademii podlega rektorowi.

§ 24.

Zatławianie spraw administracyjnych i ekonomicznych (kancelaryjnych i rachunkowych) należy do sekretarza Akademii pod kierunkiem rektora

Funkcye sekretarza pełni jeden z urzędników konceptowych Starostwa krakowskiego, wyznaczony do tego przez e. k. Namiestnika.

§ 25.

Akademia sztuk pięknych podlega Ministerstwu wyznań i oświaty.

Sprawozdania swe przedkłada jednakże Akademia Ministerstwu za pośrednictwem Namiestnictwa we Lwowie, do którego należy też administracyjno-ekonomiczny nadzór nad Akademią, tudzież mianowanie służby stałej, tej ostatniej po wysłuchaniu opinii groma profesorów Akademii.

Stürgkh wr.

210.**Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 14. listopada 1910,**

dotyczące utworzenia królewsko-węgierskiego urzędu celnego pobocznego II. klasy przy tartaku Szaláncz.

Według uwiadomienia królewsko-węgierskiego Ministerstwa skarbu utworzono w komitacie Háromszék, okrąg dyrekcji skarbu Sepsiszentgyörgy, urząd celny poboczny pod nazwą „Królewsko-węgierski Urząd celny poboczny II. klasy przy tartaku Szaláncz“, wyposażony w upoważnienia urzędu celnego pobocznego I. klasy.

Urząd ten rozpoczął już swoją działalność.

Biliński wtr.

211.**Obwieszczenie Ministerstw skarbu i handlu z dnia 21. listopada 1910,**

dotyczące utworzenia ekspozytury celnej dla przesyłek pocztowych w budynku pocztowym na dworcu kolejowym w Tarnowie.

W rozszerzonym budynku pocztowym na dworcu kolejowym w Tarnowie utworzono ekspozyturę celną Urzędu celnego głównego w Tarnowie dla przesyłek pocztowych, która rozpoczęła już swoją działalność.

Biliński wtr.

Weiskirchner wtr.

111

112

Województwo Lubelskie, Powiat Lubelski, Miasto Lublin
W dniu 14 listopada 1910.

Województwo Lubelskie, Powiat Lubelski, Miasto Lublin
W dniu 14 listopada 1910.

Województwo Lubelskie, Powiat Lubelski, Miasto Lublin
W dniu 14 listopada 1910.

Województwo Lubelskie, Powiat Lubelski, Miasto Lublin
W dniu 14 listopada 1910.

Województwo Lubelskie, Powiat Lubelski, Miasto Lublin
W dniu 14 listopada 1910.

Województwo Lubelskie, Powiat Lubelski, Miasto Lublin
W dniu 14 listopada 1910.

Województwo Lubelskie, Powiat Lubelski, Miasto Lublin
W dniu 14 listopada 1910.

Województwo Lubelskie, Powiat Lubelski, Miasto Lublin
W dniu 14 listopada 1910.

Województwo Lubelskie, Powiat Lubelski, Miasto Lublin
W dniu 14 listopada 1910.

Województwo Lubelskie, Powiat Lubelski, Miasto Lublin
W dniu 14 listopada 1910.

Województwo Lubelskie, Powiat Lubelski, Miasto Lublin
W dniu 14 listopada 1910.

Województwo Lubelskie, Powiat Lubelski, Miasto Lublin
W dniu 14 listopada 1910.

Województwo Lubelskie, Powiat Lubelski, Miasto Lublin
W dniu 14 listopada 1910.

Województwo Lubelskie, Powiat Lubelski, Miasto Lublin
W dniu 14 listopada 1910.

Województwo Lubelskie, Powiat Lubelski, Miasto Lublin
W dniu 14 listopada 1910.

Województwo Lubelskie, Powiat Lubelski, Miasto Lublin
W dniu 14 listopada 1910.

Województwo Lubelskie, Powiat Lubelski, Miasto Lublin
W dniu 14 listopada 1910.